C282 – LEE45

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

4 juli 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Ludwig Caluwé tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kritiek op het toekomstscenario van de minister voor de Isvag-verbrandingsoven

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen voor de duurzaamheidsambtenaar door het nieuwe samenwerkingsakkoord

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de verfijning van de wet op de bescherming van uitheemse vogels

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Claes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de mogelijke stimuli voor milieuvriendelijke carwashes

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de problematiek van de zonevreemde bedrijven/woningen gelegen in zones die gevat zijn door het duinendecreet

Vraag om uitleg van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het ROM-project Denderland

C282 – Omslag 2

Vraag om uitleg van de heer Paul Wille tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over erkende bodemsaneringsdeskundigen in een situatie van onverenigbaarheid

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 4 juli 2002

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 9.32 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Ludwig Caluwé tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kritiek op het toekomstscenario van de minister voor de Isvag-verbrandingsoven

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Caluwé tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de kritiek op het toekomstscenario van de minister voor de Isvag-verbrandingsoven.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de problematiek van de Isvag-verbrandingsoven is bekend. Ik volg dat van op een zekere afstand, maar wel met een zekere belangstelling.

In de periode van eind mei tot half juni dacht ik eigenlijk dat er een consensus bestond over het onderzoeken van een bepaald scenario. Ik had begrepen dat dit zo overeengekomen was op de rondetafelconferentie van einde mei. U hebt dat hier trouwens bevestigd op 13 juni, toen u het had over het zogenaamde derde scenario, met een mogelijke sluiting in 2007. De rendabiliteit zou dan moeten worden gehaald uit het feit dat er in zekere mate overslag zou plaatsvinden. Dat zou het scenario zijn dat zou worden ontwikkeld.

Mevrouw de minister, groot was mijn verbazing toen enkele dagen later een van de regeringspartijen daar plots fel tegen uithaalde. U was nog maar pas bekomen van de stalking vanwege uw liberale coalitiepartners, en plots mocht u nu ook vanuit de andere zijde een grote tegenstand ondervinden.

Deze situatie is natuurlijk voor niemand goed. Dit is niet goed voor het beheer van Isvag. Dit is niet goed voor de buurtbewoners. Voor de gemeenten die deel uitmaken van Isvag is de blijvende onzekerheid zeer hinderlijk. Het is niet goed dat om de zoveel weken de mogelijke ontwikkelingen telkenmale worden herbekeken. Ik denk dat iedereen er belang bij heeft dat er toch wat zekerheid ontstaat.

Mevrouw de minister, hoe kan het dat u een rondetafelconferentie houdt en dat u daarover in het parlement duidelijke verklaringen komt afleggen, en dat een van uw coalitiepartners daar nadien ronduit tegen ingaat ? Was dat met hen niet voldoende overlegd ? Hebben hun vertegenwoordigers dat tijdens die rondetafelconferentie dan niet naar voren gebracht ? Is het misschien op die rondetafelconferentie als scenario niet zo duidelijk naar voren gekomen, en is het pas achteraf naar buiten gebracht ? Kortom, hoe verklaart u deze situatie ? Daarnaast is er natuurlijk nog de vraag hoe het nu precies zit. Blijft deze derde hypothese overeind of zult u nog nieuwe scenario's ontwikkelen ?

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de minister, ik was ook heel verbaasd toen ik de reactie van de sp•a-fractie vernam. Ik vraag me af in welke mate de reactie van de sp•a een impact zou kunnen hebben op de vervroegde sluiting van de Isvag-oven. Zijn er ondertussen al nieuwe onderhandelingen geweest ? Zijn de opmerkingen van de sp•a-fractie eigenlijk in het rapport van de twee professoren ter sprake gekomen ? De verkeersproblematiek in de buurt van de Isvag-oven en de plannen die u daaromtrent hebt : zijn die besproken in het rapport van de professoren ? Wanneer zullen we daar een kort overzicht van krijgen ? Tijdens een vorige commissievergadering hebt u immers beloofd dat u een samenvatting van dat rap-

Van den Eynde

port aan ons zou overmaken. Tot op heden hebben we echter nog niets ontvangen.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, voorzover ik weet is de sp•a vertegenwoordigd in het Antwerpse stadsbestuur. Daar zijn afspraken gemaakt. De sp•a is voorts ook vertegenwoordigd in de beheerraad van Isvag. Ook daar zijn afspraken gemaakt. De sp•a is ten slotte ook vertegenwoordigd in de Vlaamse regering, en ook daar zijn afspraken gemaakt. Ik was dus ook nogal verrast, met name over de toon van bepaalde uitlatingen. Ik neem echter aan dat de afspraken nu allemaal herbevestigd zijn en dat alles gewoon doorgaat. Hoe dan ook, ik begreep niet goed waarom het nodig was om op die manier uit te halen.

De voorzitter : Ik denk wel dat het een Antwerpse aangelegenheid is. Ik heb als voorzitter van deze commissie over deze aangelegenheid nog een conclusie geformuleerd, naar aanleiding van de vraag om uitleg over het sluitingsscenario op 13 juni jongstleden. Dat was na de bocht van de heer Matthijs, die nu niet aanwezig is. We hebben toen het volgende gezegd : iedereen heeft dezelfde doelstelling, maar misschien zijn de wegen daartoe niet direct voor iedereen dezelfde. Dat andere denkspoor heeft de sp•a bij monde van een Antwerps gemeenteraadslid naar voren gebracht. Die persoon is ook lid van de intercommunale Isvag en heeft daar vragen gesteld. Daarbij werd echter ook gezegd dat ze het hele plan moeten kennen. De bevolking vraagt zich immers ook af wat met betrekking tot de overslagactiviteiten de negatieve gevolgen zullen zijn inzake burenhinder en dergelijke zaken meer. Trouwens, ik zeg eigenlijk in grote lijnen wat de regering terzake al heeft gezegd.

Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben uiteraard diep ontroerd door het medeleven van de heer Caluwé, maar ik kan hem verzekeren dat ik tegen een stootje kan. Het is in ieder geval belangrijk dat er zo snel mogelijk duidelijkheid komt in dit dossier, en dit in het belang van iedereen.

Op 29 mei 2002 vond de rondetafelconferentie plaats over een eventueel vervroegd stopzetten van de verbrandingsactiviteiten op de Isvaglocatie te Wilrijk. Ter voorbereiding van deze rondetafelconferentie hebben de professoren Hens en Umans een verkenningsronde en een financiële berekening uitgevoerd. Hun werk bestond er onder meer in om de eertijds door een extern bureau uitgevoerde berekeningen over een vervroegde sluiting te herbekijken in functie van enkele scenario's.

Uiteindelijk kwamen drie mogelijke scenario's uit hun voorbereidend werk. Elk scenario maakt een vervroegde stopzetting van de Isvagverbrandingsinstallatie mogelijk. Deze scenario's werden uitgetekend met een verschillend tijdsperspectief, gaande van 2004 tot 2007. De meerkost van een vervroegde sluiting van de verbrandingsinstallatie werd geraamd op 18 tot 28 miljoen euro, afhankelijk van enkele variabelen zoals het tijdstip van stopzetting.

Scenario 1 hield in dat de meerkost van een vervroegde stopzetting wordt geïntegreerd in de CV VERA of een andere afvalverwerkingsentiteit. Deze kost wordt dan doorgerekend in de prijs per ton, bijvoorbeeld gespreid over de 300.000 ton verwerkingscapaciteit van de CV VERA. Het Vlaams Gewest zou zich in een dergelijk scenario borg kunnen stellen voor de aangegane lening, nodig om de sluiting van de installatie te financieren.

Scenario 2 hield in dat de gedeeltelijke financiering van de sluiting van de installatie via kapitaalinbreng gebeurt. Dit scenario kan ik in de regering enkel verdedigen als de Antwerpse actoren – met name de provincie en de stad – een evenwaardige inspanning leveren.

Scenario 3 was de reconversie van de Isvaglocatie, eventueel ook binnen de structuur van de CV VERA. Dit zou kunnen door een stopzetting van de verbrandingsactiviteiten en een heroriëntering naar aanverwante activiteiten, zoals bijvoorbeeld de opslag en overslag van afval, de bouw van een KMO-containerpark, de sortering van gescheiden fracties, kringloopactiviteiten, tot zelfs de mogelijkheid tot de omvorming van de Isvaginstallatie naar een scheidings- en vergistingsinstallatie. Dit scenario kwam, als het financieel en sociaal meest interessante uit de bus. Een reconversiescenario heeft immers het voordeel dat heel wat kosten gedrukt kunnen worden, zoals het sociaal passief. Ik wil hier wel onmiddellijk aan toevoegen dat daar de voorwaarde aan gekoppeld wordt dat bijkomende milieuhinder wordt voorkomen. De nieuwe constructie mag bijvoorbeeld niet tot gevolg hebben dat het transport- of mobiliteitsprobleem nog verder wordt verzwaard.

Op de rondetafelconferentie werd dit derde scenario door alle aanwezigen principieel positief onthaald, en bestond een duidelijk draagvlak bij zowel

Dua

de Isvag en het Antwerpse stadsbestuur als bij de delegatie van de omwonenden. Ik heb daarom aan de beide professoren gevraagd dit derde scenario verder te onderzoeken, en dit niet alleen op financieel vlak, maar uiteraard ook op het vlak van de milieutechnische aspecten. In het najaar zou ik hun conclusies opnieuw willen voorleggen aan de deelnemers van zo'n nieuwe rondetafelconferentie.

Het is inderdaad zo dat mevrouw Van Brempt zich als bestuurder van de Isvag wat negatief heeft uitgelaten over dit scenario. Deze uitspraak staat in schril contrast met de principiële consensus die ik op de rondetafelconferentie vaststelde, en dit in het bijzijn van zowel de voorzitter van de raad van bestuur van de Isvag als van de burgemeesters van de betrokken gemeenten. Ook de burgemeester van de stad Antwerpen, de voornaamste aandeelhouder, was daar aanwezig. Dit alles neemt niet weg dat het een moeilijk dossier blijft. We zijn nog niet geland en we moeten in de eerste plaats de conclusies van de twee professoren afwachten.

Ik kan u tot slot nog melden dat ik, naar aanleiding van het zomerakkoord van 21 juni, vanwege de regering de herbevestiging van mijn onderhandelingsmandaat heb gekregen. Dit betekent dus dat ik de onderhandelingen mag voortzetten. We hebben trouwens ook afgesproken dat ik regelmatig aan de Vlaamse regering tussentijds verslag zou uitbrengen over de stand van zaken van dit dossier.

Mijnheer Caluwé, tot daar mijn antwoord dat in feite nagenoeg identiek is aan het antwoord dat ik heb gegeven op een vraag van mevrouw Van den Eynde. Het enige nieuwe element is evenwel dat mevrouw Van Den Brempt haar twijfels heeft geuit. Helemaal onbegrijpelijk is dit niet, want het gaat om een bijzonder moeilijk dossier.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, u bent de minister al bijgetreden nog voor ze het woord had genomen. Ik neem aan dat u spreekt namens de sp•a-fractie, maar mevrouw Van Brempt is toch niet niemand ?

De voorzitter : Neen, ze is gemeenteraadslid in Antwerpen.

De heer Ludwig Caluwé : Ze is ook Europees Parlementslid en als ik de pers mag geloven ook toekomstig minister. De heer Voorhamme, de voorzitter van sp•a-Antwerpen is haar helemaal bijgetreden. De heer De Ridder heb ik nog niets horen zeggen, al weet ik dat hij vooraf wat vraagtekens heeft geplaatst bij dit dossier.

Mijnheer De Ridder, ik neem aan dat ze betrekking hadden op het afzweren van scenario's 1 en 2 ? Of sloegen ze ook op scenario 3 ?

De voorzitter : Mijnheer Caluwé, ik ga ervan uit dat wij onze sp•a-standpunten in dit Vlaams Parlement zelf mogen uiteenzetten.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, u spreekt dus namens de sp•a ?

De voorzitter : Dat klopt.

De heer Ludwig Caluwé : Ik zal het dossier met belangstelling blijven volgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen voor de duurzaamheidsambtenaar door het nieuwe samenwerkingsakkoord

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de gevolgen voor de duurzaamheidsambtenaar door het nieuwe samenwerkingsakkoord.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn vraag gaat over de aanwerving van de duurzaamheidsambtenaar zoals is bepaald in het milieuconvenant. Daarin staat dat de gemeenten die zich inschrijven voor optie 7 een duurzaamheidsambtenaar kunnen aanwerven voor de duur van 1 of 2 jaar, naargelang het tijdstip van de ondertekening. De kosten zouden volledig worden gesubsidieerd door de Vlaamse regering. De ambtenaar heeft de opdracht om het gemeentelijk duurzaam beleid te implementeren. Zijn taken omvatten met name sensibiliseren, coördineren, overleggen en informeren.

De ambtenaren zijn ondertussen dus al 1 of 2 jaar aan de slag, maar het nieuwe samenwerkingsak-

Van den Eynde

koord voorziet niet in de onmiddellijke voortzetting van de subsidiëring van de duurzaamheidsambtenaar. Enkel door middel van het onderschrijven van 7 clusters op ambitieniveau 1 is het mogelijk om de werking van de duurzaamheidsambtenaar gedeeltelijk financieel ondersteund te zien door het Vlaams Gewest. De steun bedraagt 50 percent van de kosten. Gemeenten die zich inschrijven voor het ambitieniveau 2, wat neerkomt op alle clusters van ambitieniveau 1 plus 2 clusters van ambitieniveau 2, zouden kunnen rekenen op een volledige subsidiëring van de duurzaamheidsambtenaar.

Gelet op het vele werk dat deze duurzaamheidsambtenaren hebben verzet en gezien het grote takenpakket op administratief vlak dat door het nieuwe samenwerkingsakkoord wordt verwacht, is het van groot belang dat de duurzaamheidsambtenaren hun werkzaamheden kunnen voortzetten.

Mevrouw de minister, hoe evalueert u de optie 7 van het vorige milieuconvenant ? Hebben veel gemeenten zich ingeschreven ? Hoe hebben ze eraan deelgenomen ? Bent u overtuigd van het nut en het belang van een duurzaamheidsambtenaar op gemeentelijk vlak en bent u bereid om de werking van de duurzaamheidsambtenaar verder financieel te ondersteunen ? Denkt u niet dat sommige gemeenten hun duurzaamheidsambtenaar niet meer zullen kunnen financieren aangezien het samenwerkingsakkoord zeer ambitieus is ? Een collega van de CD&V-fractie heeft hierover al een vraag om uitleg gesteld. Voor sommige gemeenten is het heel moeilijk om alle ambitieniveaus op niveau 1 te halen waardoor de duurzaamheidsambtenaar niet langer kan worden gesubsidieerd. Bent u bereid om het samenwerkingsakkoord bij te sturen indien blijkt dat de gemeenten door de invoering en de samenstelling van het samenwerkingsakkoord geen financiële ondersteuning meer kunnen genieten ?

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, vorige week heb ik een actuele vraag over ongeveer hetzelfde onderwerp ingediend. De parlementsvoorzitter heeft in al zijn wijsheid beslist om die vraag niet op de agenda te plaatsen en heeft me aangeraden om me bij deze vraag om uitleg aan te sluiten.

Mijn vraag over de duurzaamheidsambtenaren van Antwerpen verschilt echter nogal van die van mevrouw Van den Eynde. Ik heb vragen bij de situatie in het Antwerpse. De gemeentebesturen moesten hun plannen ten laatste tegen 1 juli van vorig jaar indienen bij de Aminal. Ondertussen stellen de gemeentebesturen vast dat er nog steeds geen advies werd gegeven, positief noch negatief. De subsidiëring blijft daardoor uit en dat heeft drie gevolgen.

Ten eerste kunnen de gemeentebesturen de subsidiëring voor de ambtenaar niet meer inschrijven in de begroting. Bij een begrotingswijziging moet dit met andere woorden worden gecorrigeerd. Ten tweede is er bij de opmaak van de nieuwe plannen die tegen 1 juli van dit jaar – of dus enkele dagen geleden, vandaar mijn poging tot het stellen van een actuele vraag – ingediend moesten zijn, gebleken dat de gemeenten hun ambities dan maar naar beneden bijstellen. Dat is spijtig, maar ook logisch, want een heel jaar lang hebben ze niets kunnen doen behalve wachten op een evaluatie. Ten derde vragen nogal wat gemeentebesturen zich af of ze alle kosten op zich zullen moeten nemen.

Een aantal mensen uit milieudiensten wist me te vertellen dat de reden voor dit alles een langdurige ziekte was van de persoon die de plannen behandelt. Ziekte is natuurlijk een geldige reden, maar het is toch vrij abnormaal dat iemand die een jaar lang ziek is, niet wordt vervangen.

Mevrouw de minister, ik veronderstel dat het probleem zich beperkt tot de provincie Antwerpen. Hoe moet het nu verder ?

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb niets aan de vraag toe te voegen, maar ik sluit me er volledig bij aan.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Ik wil toch even een onderscheid maken tussen de vraag van mevrouw Van den Eynde en het probleem dat de heer De Ridder hier signaleert. Misschien was dat beter ook ingediend als vraag om uitleg. Dan had ik wat meer gedetailleerde informatie kunnen opvragen.

Mevrouw Van den Eynde, de mogelijkheid om een duurzaamheidsambtenaar aan te werven werd door mij geïntroduceerd in het milieuconvenant 2000-2001. We vonden het immers heel belangrijk om al een eerste aanzet te geven voor die duurzaamheid op het lokale vlak. In het kader van dit

Dua

convenant hebben 60 gemeenten een duurzaamheidsambtenaar aangeworven overeenkomstig de bepalingen van deze overeenkomst. De evaluatie van het jaar 2001 is nog niet volledig afgerond. Bij een aantal gemeenten is nog bijkomende info opgevraagd.

Omwille van de vele goede initiatieven die deze duurzaamheidsambtenaren de voorbije jaren hebben opgestart, heb ik ervoor geopteerd deze lijn door te zetten en nog te versterken in de nieuwe samenwerkingsovereenkomst. Gemeenten kunnen in het kader van deze overeenkomst op verschillende manieren nog een financiële ondersteuning krijgen voor een duurzaamheidsambtenaar. Als ze inschrijven op niveau 1, moeten ze alle onderdelen van niveau 1 doen. Voor niveau 2 wordt minimaal gevraagd 5 clusters van niveau 1 en 2 clusters van niveau 2 uit te voeren, naast het instrumentarium van deze niveaus. In die zin hebben ze dus 2 mogelijkheden om binnen het huidige convenant een duurzaamheidsambtenaar aan te werven.

Daarnaast werd er een overgangsmaatregel uitgewerkt voor gemeenten die via het vorige convenant effectief een duurzaamheidsambtenaar hebben aangesteld, maar in het kader van de nieuwe overeenkomst in het eerste jaar nog niet aan de voorwaarden voldoen. Ze willen in feite liever nog een jaar wachten voor ze dat initiatief nemen. Op die manier kunnen ze hun duurzaamheidsambtenaar in dienst houden. Er zijn met andere woorden 3 verschillende scenario's uitgewerkt : twee in het kader van de nieuwe overeenkomst en één los van die overeenkomst, als overgangsmaatregel voor het jaar 2002.

Het is mijn vaste overtuiging dat de gemeenten die reeds over een dergelijke duurzaamheidsambtenaar beschikken en die hun milieubeleid oriënteren op het basisidee van de duurzame ontwikkeling, eigenlijk al zover zijn dat ze zonder veel problemen in die twee scenario's kunnen instappen, zij het dus wel dat een aantal gemeenten dat overgangsjaar zullen gebruiken. Ik vermoed dus dat er niet echt veel problemen zullen zijn. Wel is het zo dat die nieuwe overeenkomst binnen de drie jaar zal worden geëvalueerd. Op dat moment zijn er uiteraard bijsturingen mogelijk, indien dat nodig blijkt.

Dan is er nog het probleem over het uitblijven van een beslissing. Ik wil dat zeker nagaan. Ik was me niet bewust van het feit dat daar een groot probleem is. Dat werd mij nog niet gesignaleerd. Het zou me toch wel verbazen als dit inderdaad te wijten is aan de ziekte van een ambtenaar. We hebben onlangs immers nog een aantal belangrijke aanwervingen gedaan in het kader van het nieuwe milieuconvenant. Als er een probleem is, zal ik zeker proberen om daar via interne verschuivingen zo snel mogelijk een oplossing voor te zoeken. Het kan inderdaad niet dat gemeenten zeer lang moeten wachten op een definitieve beslissing, waardoor ze ook voor de planning van hun activiteiten in het daaropvolgende jaar in de problemen zouden zitten. Als ik het goed heb begrepen, slaat dit wel nog op het milieuconvenant 2000-2001. De formaliteiten zijn daar relatief zwaar per optie. Dat hebben we proberen te verhelpen door het iets algemener aan te pakken binnen het nieuwe milieuconvenant. Hoe dan ook, ik zal u zeker op de hoogte houden van de stand van zaken.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de minister, wat houdt die overgangsmaatregel precies in ? Als een gemeente nog niet kan voldoen aan dat ambitieniveau 2, kan ze dan toch dit jaar nog de subsidiëring van die duurzaamheidsambtenaar krijgen ?

Minister Vera Dua : Mevrouw Van den Eynde, als ik het me goed herinner, komt er dan een gedeeltelijke subsidiëring van die duurzaamheidsambtenaar. Er is dus nog een ondersteuning vanuit het Vlaams Gewest, maar geen volledige ondersteuning.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de verfijning van de wet op de bescherming van uitheemse vogels

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Gardeyn tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de verfijning van de wet op de bescherming van uitheemse vogels.

Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn

Gardeyn-Debever

vraag betreft inderdaad de verfijning van de wet op de bescherming van uitheemse vogels.

Eigenlijk is het een persbericht dat werd verspreid door mevrouw Bats, de woordvoerster van minister Dua, dat een beetje commotie heeft veroorzaakt bij de houders en kwekers van uitheemse vogels. In dit persbericht lezen we : 'De Vlaamse regering heeft op voorstel van Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw Vera Dua principieel de wetgeving op de bescherming van vogels in Vlaanderen verfijnd. Door deze wijziging worden niet alleen het vervoer, de verkoop en het in bezit hebben van de uitheemse vogels verboden, maar ook alle gemakkelijk herkenbare delen van deze vogels of uit deze vogels verkregen producten, evenals hun eieren.'

Meer bepaald de leden van Aviornis International stellen zich ernstige vragen inzake de impact van dit bericht. Aviornis International is een vereniging die zich tot doel stelt daadwerkelijk medewerking te verlenen aan wetenschappelijk verantwoorde programma's ter instandhouding van fazantachtigen, watervogels, wilde duiven, kraanvogels, en andere.

Mevrouw de minister, betekent dit bericht dat de gekweekte, uitheemse fazanten, eenden en duiven die er nu zijn, niet meer gehouden mogen worden ? Waarom was er geen overleg omtrent deze beslissing met de betrokken verenigingen ? Op welke wijze wordt de communicatie naar de verenigingen alsnog gecorrigeerd of gespecificeerd ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil me aansluiten bij deze vraag om uitleg van mevrouw Gardeyn. Ik moet echter zeggen dat ik dit nieuwe besluit toch enigszins anders interpreteer.

De categorieën waar zij het over heeft, zijn toch uitgesloten van deze nieuwe regelgeving op basis van het koninklijk besluit van 1981, dat voorziet in de bescherming van uitheemse vogels ? Alles wat hier geboren, gekweekt en geringd is, is uitgesloten van die wetgeving. Met andere woorden, ik heb het persbericht niet geïnterpreteerd als zijnde een aanslag op de activiteiten van de mensen die uitheemse vogels kweken en er tentoonstellingen mee houden. We moeten uiteraard proberen om een evenwicht te bewaren. We moeten de vogels beschermen, maar we moeten ook de bestaande liefhebberij handhaven. Hoe dan ook, ik heb het persbericht anders geïnterpreteerd.

Daarnaast zijn er toch problemen die ik vroeger al heb gesignaleerd, en die ik naar aanleiding van deze vraag nog eens naar voren wil brengen. Er is bijvoorbeeld een tegenstelling tussen aan de ene kant het koninklijk besluit van 9 september 1981, zijnde het koninklijk besluit met betrekking tot de bescherming van de vogels, en aan de andere kant het Jachtdecreet.

Ik heb het dan vooral over het transport van deze vogels. De tentoonstellingen worden het hele jaar door georganiseerd. Die vogels moeten dus vervoerd kunnen worden. Welnu, op basis van het Jachtdecreet is een beperking ingesteld. Er mag slechts worden getransporteerd binnen een zeer strikte periode. Ik zie een zekere tegenstrijdigheid tussen het Jachtdecreet en het koninklijk besluit met betrekking tot de vogelbescherming. Ik snap wel waarom dat verbonden werd aan het jachtseizoen, maar het seizoen van de tentoonstellingen is natuurlijk veel ruimer. Ik heb dat al een paar keren gesignaleerd, maar ik heb daar tot nu toe nog geen positief antwoord op gekregen.

Dan is er nog een ander probleem, met name met betrekking tot het ringen zelf. De wetgeving spreekt namelijk van geanodiseerde ringen, die hier specifiek worden geëist, maar die in andere landen niet worden geëist. Ik heb vernomen dat dit problemen schept. Ik heb dat al enkele keren gesignaleerd. Ik heb waarschijnlijk al drie of vier brieven geschreven. Ook daar krijgen we echter geen gesprek over. Het gaat me dus niet over gelijk hebben of niet gelijk hebben. Ik zou daar gewoon graag een ernstig gesprek over voeren.

Mevrouw de minister, ik heb over deze zaken al verschillende keren met uw medewerker gebeld. Ik krijg wel beloftes, maar die worden altijd uitgesteld. We moeten toch echt eens praten over deze zaken. Er zijn hier twee invalshoeken, die allebei belangrijk zijn. Ten eerste is er de invalshoek van de vogelbescherming. Ten tweede is er de invalshoek van de hobby die aan zoveel mensen plezier verschaft. We moeten een evenwicht zoeken tussen die twee aspecten, om zo tot correcte oplossingen te komen.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil me even aansluiten bij deze vraag om uitleg. Zoals velen onder ons ben ik ook gecontacteerd door mensen die

De Meyer

aangesloten zijn bij Aviornis. De uiteenzettingen van mevrouw Gardeyn en van de heer Denys en de commotie bij de mensen uit de sector leren mij dat rechtszekerheid belangrijk is.

Mevrouw de minister, rechtszekerheid heeft te maken met de regelgeving, maar ook met de communicatie daarover. Daarom wil ik de volgende suggestie doen. Als er wijzigingen of nieuwe interpretaties zijn, zou het heel goed zijn als er ook overleg is met de mensen uit de sector. Dit voorkomt veel onnodige problemen. Daarnaast wil ik ook nog de suggestie doen dat we niet strenger moeten zijn dan de ons omringende landen. Als er een Europese wetgeving is, is dat zeker en vast een kader dat we moeten respecteren. We mogen echter niet overdrijven door verder te willen gaan dan de Europese wetgeving.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik stel eigenlijk enigszins tot mijn verbazing vast dat een heel lichte aanpassing van het uitvoeringsbesluit voor zo'n commotie zorgt. Trouwens, we moesten die aanpassing doorvoeren. We hadden daarover namelijk een klacht ontvangen van Europa omdat we niet in overeenstemming waren met de Europese regelgeving.

Hoe dan ook, de heer Denys heeft er al naar verwezen. Hij bewijst dat hij het dossier goed kent. Deze aanpassing heeft dus absoluut geen gevolgen op het terrein, maar blijkbaar zorgt het toch wel voor enige ongerustheid.

De heer Jos De Meyer : Dat wijst op het belang van goede communicatie.

Minister Vera Dua : Het verenigingsleven in deze sector weet zeer goed wie op de administratie daarvoor verantwoordelijk is. Ik ken de bevoegde ambtenaar. Het verwondert me dat de betrokkenen niet naar de telefoon hebben gegrepen om een woordje uitleg te krijgen.

Ik zal nu een korte technische toelichting geven. De Vlaamse regering heeft op 7 juni een besluit goedgekeurd tot wijziging van de artikelen 3 en 5 van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaams Gewest. Die artikelen 3 en 5 van dat koninklijk besluit bepaalden reeds vóór het wijzigingsbesluit van 7 juni dat het bezit, het vervoer en de verkoop van beschermde vogels, hun eieren, jongen en pluimen verboden waren.

De Europese Commissie was echter van oordeel dat met deze bepalingen de Europese regelgeving onvoldoende was omgezet, omdat het bezit, het vervoer en de verkoop van vogeldelen of van producten verkregen uit beschermde vogels formeel niet onder die bepalingen vielen. Dat is dus echt een klein detail, waarop de Europese Commissie ons heeft gewezen. Via dit besluit hebben we een volledig sluitende regelgeving opgesteld voor vogeldelen en voor producten verkregen uit beschermde vogels. We hebben dat besluit genomen zodat we het konden melden aan de Europese Commissie. Daarmee zijn we dus in orde met de Europese wetgeving.

Voor alle duidelijkheid, deze wijziging heeft geen enkel gevolg voor vogelliefhebbers die gekweekte vogels houden die onder het toepassingsgebied vallen van het besluit van 9 september 1981, voorzover ze de voorwaarden van de artikelen 7bis en 7ter van datzelfde besluit naleven. Dat heeft dan te maken met de ringen en met hoe die vogels gekweekt worden. De mensen uit de sector weten dat trouwens zeer goed. Ik kan iedereen dus geruststellen. Het gaat om een minimale aanpassing om tegemoet te komen aan de Europese vragen. De aanpassing slaat bijvoorbeeld op het transport van de veren van een beschermde vogel. Dat is een klein detail.

Mijnheer Denys, ik zal ook nog kort antwoorden op uw vragen. Ik herinner me inderdaad dat u mij daarover een brief hebt geschreven. U hebt gesproken over het transport, de tentoonstellingen en het ringen. Van het eerste weet ik dat de administratie uitzoekt hoe we dat kunnen opvangen. Het tweede is een ander probleem. U weet dat ik ook vanuit andere kringen heel veel kritiek krijg over het feit dat de huidige werkwijze inzake ringen absoluut niet waterdicht is. Iedereen in de sector weet dat. Er bestaan dan ook misbruiken. Sommigen willen dus juist in de andere richting gaan en het ringen waterdicht maken.

Ik zit dus met twee vragen. Aan de ene kant vragen de mensen waarom het ringen nodig is. Persoonlijk denk ik dat het zeer zeker nodig is, om bepaalde toestanden te vermijden. Aan de andere kant zijn er dan vragen om er zeker voor te zorgen dat er via het ringen geen misbruiken ontstaan.

Ik meen dat de afdeling die zich daarmee bezighoudt, alle opmerkingen die nu komen op de wet op de vogelbescherming aan het bundelen is. Het is

Dua

de bedoeling om na te gaan met welke zaken rekening zal worden gehouden en met welke niet. Ik stel voor dat we daarover in september eens overleg plegen.

De voorzitter : Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Uw uitleg maakt de zaken inderdaad veel duidelijker. De boodschap was klaarblijkelijk niet zo duidelijk overgekomen bij de mensen van Aviornis.

Het is misschien wel enigszins te begrijpen dat ze min of meer ontgoocheld waren. Ik ben ook zelf al lang aanwezig op die tentoonstellingen en ruilbeurzen. Op bijna elke beurs, zeker in West-Vlaanderen, is er een controle of een inspectie. Er komen dan vier of vijf mensen in uniform een bepaalde kweker controleren. De mensen krijgen dan natuurlijk een beetje het gevoel dat ze geviseerd worden. In die zin is die boodschap dus misschien ook een beetje negatief overgekomen. Hoe dan ook, ik ben heel blij dat dit nu veel duidelijker is geworden.

Ik wil ten slotte nog het volgende zeggen. We moeten hier rekening houden met een Benelux-overeenkomst, met een Europese richtlijn, met het Jachtdecreet en met de inspectie. Er zijn ook nog federale aspecten aan verbonden. Men moet dan toch minstens proberen om op Europees niveau dezelfde standpunten in te nemen. In dit verband heb ik het dan vooral over die ringen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Claes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de mogelijke stimuli voor milieuvriendelijke carwashes

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Claes tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de mogelijke stimuli voor milieuvriendelijke carwashes.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn vraag betreft inderdaad een zeer specifieke materie, maar daarom is die nog niet minder interessant of belangrijk. Mevrouw de minister, indien de gegevens waarover ik beschik, correct zijn, dan zouden er in België ongeveer 4,5 miljoen wagens zijn die gemiddeld 36 keer per jaar gewassen worden, en dit gemiddeld aan 390 liter water per wasbeurt. Dit veroorzaakt uiteraard een permanente milieubelasting.

Een groot aantal van deze wagens wordt gewassen in carwashes, die blijkbaar slechts worden onderworpen aan zeer minimale milieunormen. Voor het openen van een carwash zou het volstaan om te beschikken over een olie- en vetafscheider. Dit alles zou betekenen dat dit zwaar vervuild water gewoon in het waternet terechtkomt. Op jaarbasis zou het om 63,18 miljard liter vervuild water gaan, dat in het gewone net terechtkomt.

Sinds kort bestaat er evenwel een systeem om tegemoet te komen aan dit probleem, met name milieuvriendelijke carwashes waarvan het water voor 90 percent wordt gerecycleerd. Hierdoor wordt er 63,18 miljard liter water minder geloosd, hetgeen uiteraard bijzonder gunstige effecten zou hebben voor het milieu.

Gelet op het belang hiervan legde Duitsland bijzonder strenge normen op aan de carwashes en werd er een verbod ingevoerd om wagens nog aan huis te wassen om te vermijden dat vervuild water nog in het net terecht zou komen. Hoewel het misschien niet direct aangewezen is een dergelijk stringente regelgeving in te voeren in Vlaanderen, verdient het systeem van milieuvriendelijke carwashes wel extra aandacht. Dit onderwerp werd reeds op federaal niveau aangekaart bij minister Reynders om te vernemen of hij op de hoogte is van het bestaande systeem en of hij bereid is er fiscale stimuli aan te verlenen. In zijn antwoord betoonde de minister zeker interesse in het systeem. Hij suggereerde echter ook dat het probleem eveneens op Vlaams niveau moet worden aangekaart.

Mevrouw de minister, bent u op de hoogte van het bestaan van milieuvriendelijke carwashes waarbij 90 percent van het water wordt gerecycleerd ? Acht u het mogelijk hiervoor op Vlaams niveau stimuli te verlenen en desgevallend een regulerende heffing in te voeren ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, hergebruik van water bij carwashes is inderdaad mogelijk. De hiervoor benodigde waterzuiveringsinstallaties kunnen zowel bij bestaande als bij

nieuwe carwashes worden geplaatst. Een hergebruik van 100 percent is evenwel niet haalbaar, aangezien de aanwezige zouten in het water niet volledig verwijderd worden en zich systematisch ophopen. Regelmatige vervanging van het water blijft vereist. Ook is er steeds zuiver water nodig voor de laatste spoeling. De waterhoeveelheid die hergebruikt kan worden, is bovendien afhankelijk van het type carwash.

De VITO werkt momenteel aan een BBT-studie voor de carwashsector. De onderzoekers zijn de technieken nog aan het evalueren, maar ik kan u wel reeds de volgende gegevens meedelen. De sector schat het actuele aantal wasbeurten in carwashes op zo'n 19,4 tot 23,7 miljoen. Hierbij geldt het volgende waterverbruik per wagen : bij een roll-over-systeem 200 liter ; in een wasstraat 350 liter en bij zelfbediening 70 tot 80 liter. Hieruit blijkt dat de burger die zelf zijn auto wast, het minst water verbruikt.

Met recyclagesystemen kan een wasstraat een verbruik van 60 liter bereiken en een roll-over 40 liter. Gelet op de waterverliezen via verdamping en via de gewassen wagens zal veeleer een recyclage van 80 dan van 90 percent worden bereikt. In Vlaanderen zijn momenteel een 7-tal voorbeeldinstallaties bekend waar dergelijke waterrecyclage gebeurt. In één ervan is er zelfs geen lozing, maar wordt het water een aantal maal per jaar afgevoerd.

Aangezien waterrecyclage op dit moment niet opgelegd is als sectorale voorwaarde, kan een bedrijf – in casu een carwash – hiervoor investeringssteun aanvragen op basis van het ecologiecriterium. Carwashes vallen voor de berekening van de heffing op afvalwater onder sector 55. Dit betekent dat ze heffing betalen op basis van hun waterverbruik. Deze heffing heeft dus een regulerend effect op het waterverbruik. De vermelde BBT-studie zal voorstellen opleveren voor eventuele bijkomende beleidsmaatregelen waaronder specifieke vergunningsvoorwaarden.

De voorzitter : Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes : Ik dank de minister voor haar antwoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de problematiek van de zonevreemde bedrijven/woningen gelegen in zones die gevat zijn door het duinendecreet

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verfaillie tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de problematiek van de zonevreemde bedrijven/woningen gelegen in zones die gevat zijn door het duinendecreet.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mevrouw de minister, eigenlijk was het in eerste instantie niet mijn bedoeling deze vraag aan u te stellen, maar de minister van Ruimtelijke Ordening heeft mij naar u doorverwezen omdat deze materie eigenlijk buiten zijn bevoegdheid valt. Hij heeft mij wel enkele elementen van antwoord aangereikt, met de suggestie mij voor verdere specificaties tot u te wenden.

Het duinendecreet van 14 juli 1993 en de bijhorende uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse regering en bekrachtigingsdecreten van het Vlaams Parlement leggen een decretaal bouwverbod op met betrekking tot circa 1.000 hectare percelen grond in de zogenaamde maritieme duinstreek aan onze kust. Een aanzienlijk deel van deze percelen, die naast landbouwbedrijven ook een groot aantal zonevreemde bedrijven bevatten, hebben volgens de vigerende gewestplannen een landbouwbestemming. Door het decretaal bouwverbod is de uitvoering van allerhande infrastructuurwerken onmogelijk geworden. Ik denk bijvoorbeeld aan de aanleg van voet- en fietspaden, de aanleg van pijpleidingen, de bouw van wegen of de aanleg van nutsinfrastructuur zoals waterleidingen en elektriciteitskabels.

Op 9 januari 2002 keurde het Vlaams Parlement dienaangaande een versoepeling van het duinendecreet goed voor werken, handelingen en wijzigingen in het voor het duinengebied belangrijk landbouwgebied, die betrekking hebben op de bestaande openbare, al dan niet lokale, elektrische leidingen en bijhorende infrastructuur.

Naar verluidt impliceert het decreet ook aanzienlijke complicaties voor de autoweg E40 te Adinkerke, die aldaar een dergelijke decretaal beschermde zone zou kruisen. Maar ook voor de woningen en bedrijven die gelegen zijn in dergelijke decretaal beschermde zones houdt het decreet talrijke com-

Verfaillie

plicaties in. Inzake bestaande woningen geldt het bouwverbod niet voor zover het gaat over instandhoudingswerken. De bedrijven die onder het decreet vallen en die zonevreemd zijn, kunnen geen vergunningen meer bekomen voor eventuele verbouwings- of uitbreidingwerken. Dit geldt niet voor de aanwezige landbouwbedrijven die dit wel kunnen, en verder gebouwen kunnen blijven optrekken.

De uitzonderingen die het decreet op de ruimtelijke ordening voor zonevreemde bouwwerken maakt, gelden hier niet vermits deze niet kunnen worden toegepast in het voor het duinengebied belangrijk landbouwgebied. De enige werken die toegelaten worden, zijn instandhoudings- en onderhoudswerken. Dit impliceert dat dergelijke bedrijven niet meer kunnen moderniseren of uitbreiden. Daarenboven dreigen deze zonevreemde bedrijven in de toekomst hun milieu- en uitbatingsvergunningen te verliezen indien ze zonevreemd blijven en niet geregulariseerd kunnen worden als gevolg van de complicaties van het zogenaamde duinendecreet.

Mevrouw de minister, bent u op de hoogte van bovenvermelde aangelegenheid ? Hoe staat u tegenover bovenstaande problematiek ? In welke oplossingen voorziet u inzake de complicaties van het decreet op de milieu- en uitbatingsvergunning van deze bedrijven ?

Tot slot wil ik aan de voorzitter melden dat ik me aan de afspraak van de vorige keer houd.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het verwondert mij enigszins dat men stelselmatig de uitzondering van Oostduinkerke aangrijpt om in de toekomst andere zaken toe te laten. In de decreetswijziging van enkele maanden geleden, die mede door CD&V en met name door de heer Vanleenhove ondertekend werd, werd uitdrukkelijk gestipuleerd dat de uitzondering enkel zou gelden voor één welbepaalde, bestaande elektrische installatie omdat het een aangelegenheid van openbaar nut betreft. Nu probeert de oppositie stelselmatig om dit aan te wenden om andere zaken toe te laten. Ik vind dit vanwege CD&V niet netjes.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, via de pers heb ik inderdaad vernomen dat de op til zijnde versoepeling van de regeling met betrekking tot de zonevreemde bedrijven in het kader van de ruimtelijke ordening in bepaalde kringen meteen wordt aangegrepen om ook het duinendecreet te versoepelen. Uiteraard was dat niet de bedoeling.

Het belang dat het duinendecreet heeft gehad voor de vrijwaring van de laatste mooie plekken aan de kust wordt door weinigen nog in twijfel getrokken. De kustduinen en de overgangszone van kustduinen naar polders, ook duinzoom of binnenduinrand genoemd, vormen tengevolge van hun lintvormig voorkomen langs de kust van nature uit schaarse fysische milieus met bijzonder hoge actuele natuurwaarden of bijzonder hoge potenties voor het herstel of de ontwikkeling van natuurwaarden. Indien ik me niet vergis, woont u vlakbij de kust. U zult dit dus kunnen beamen. Ook uw gemeente profiteert van de toeristen die naar de kust trekken en van de gelegenheid gebruik maken om even naar uw gemeente af te zakken. Iedereen heeft er dus alle belang bij dat we de toeristische waarde – en dus ook de natuurwaarde – van onze kust vrijwaren.

Als gevolg van de ongebreidelde verstedelijking van de Vlaamse kust gedurende de 20e eeuw werden deze waardevolle fysische milieus nog veel schaarser. De overgangszone van duin naar polders werd tevens over een groot gedeelte van de Vlaamse kust ingenomen door woonwijken, vakantiedorpen, kampeerterreinen en andere bebouwing en infrastructuren. De open ruimtes die in de kustduinen en de duinpolderovergangszones overblijven, moeten dan ook maximaal gevrijwaard worden, en waar mogelijk hersteld. Bovendien heeft het duinendecreet tot gevolg dat de bouwdruk vanuit de duinen dreigde te verschuiven naar de waardevolle duinpolderovergangen. Het gevaar dat dit ongewenste neveneffect optreedt, is niet ondenkbaar en het is dus logisch dat er strenge regels gelden ten aanzien van uitbreiding van bestaande constructies en dat die regels ook gehandhaafd blijven.

Zoals u wellicht weet, is de instandhouding van gebouwen, waarin de ruimtelijke ordening voorziet, wel mogelijk. Voor landbouwbedrijven zijn er in deze agrarische gebieden ook mogelijkheden tot uitbreiding, zolang het maar om landbouwactiviteiten gaat. In die zin begrijp ik dan ook niet goed waarover uw vraag nu precies handelt.

De decretaal toegelaten uitzondering op het bouwverbod voor de elektriciteitsvoorzieningsinstallaties te Koksijde werd gemotiveerd door dwingende

Dua

redenen van algemeen belang die niet op dezelfde manier benaderd kunnen worden als de individuele particuliere belangen van commerciële bedrijven. Ik hoop dat ik op dat vlak ook in CD&V een bondgenoot kan vinden. Trouwens, naar aanleiding van het duinendecreet hebben we goede debatten kunnen voeren en hebben we een algemene consensus bereikt.

Wat de toekenning van eventuele milieuvergunningen betreft, is er geen link met het duinendecreet gezien het duinendecreet hierover geen uitspraak doet.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord en zal hier geen commotie veroorzaken. Ik zal het bijvoorbeeld niet hebben over naaktstranden die in habitat- of vogelrichtlijngebieden liggen of over bepaalde aspecten uit het verleden van CD&V of de sp•a. *(Rumoer)*

Ik ben ook bereid nogmaals te herhalen wat ik 14 dagen geleden heb gezegd tegen minister Van Mechelen, maar daar zal niemand vandaag een boodschap aan hebben.

Ik ken daar een aantal bedrijven – geen landbouwbedrijven – die geen nieuwe milieuvergunning krijgen en zich dus genoodzaakt zien daar weg te gaan. Zij hebben zich tot de administratie gericht en daar heeft men hen geantwoord dat men zou proberen dit te regelen via het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan, iets wat volgens mij onmogelijk is. Een gemeente kan nu eenmaal niet ingaan tegen een hoger niveau.

U zegt dat u mijn vraag niet goed begrijpt. Welnu, mijn vraag handelt over bedrijven die geen milieuvergunning meer kunnen krijgen.

Ik ontken niet dat het duinendecreet een heel belangrijke impact heeft. Het is trouwens helemaal niet mijn bedoeling het duinendecreet in twijfel te trekken, want ook wij worden geconfronteerd met de positieve gevolgen van dat decreet.

Ik heb het vandaag alleen moeilijk met het feit dat de afbakening van het duinendecreet vrij verregaand is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het ROM-project Denderland

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw De Maght tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het ROM-project Denderland.

Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de Waals-Vlaamse Dender vormt de ruggengraat van een groot gebied met een belangrijke open ruimte en een snoer van steden en dorpen. Op sommige plaatsen is de Dender helaas ook een sterk vervuilde en vaak overstromende rivier.

De langs de Dender gelegen steden en dorpen hebben een rijk en bewogen economisch en sociaal leven, maar zijn enigszins in de verdrukking geraakt door de omliggende stedelijke netwerken. Ik verwijs daarbij in het bijzonder naar bepaalde steden die hun job niet goed doen. *(Rumoer)*

De geïntegreerde aanpak in Duitsland van de zwaar vervuilde Emscherrivier in het Ruhrgebied – meer bepaald tussen 1990 en 2000 – vormt een bron van vele initiatieven inzake regionale planning. Er is een ommekeer mogelijk, in het denken en handelen inzake wonen, werken en recreëren in de regio. Dat leidde in het Rurhgebied tot de komst van nieuwe bedrijven en nieuwe inwoners, met nieuwe ideeën.

Dat was ook het uitgangspunt van het ROM-project Denderland dat het Streekplatform van Zuid-Oost-Vlaanderen wil realiseren. Dit project komt neer op het realiseren – dus niet alleen het bedenken – van een geïntegreerde aanpak op het vlak van ruimtelijke ordening en milieu. Het project is gewestoverschrijdend, want naast Aalst, Ninove en Geraardsbergen strekt het zich uit tot Lessines en Ath. Concreet wil het ROM- project Denderland een regionale krachtenbundeling realiseren om zo van het gebied een aantrekkelijke stedelijke en open regio te maken, dooraderd met een propere rivier zonder gevaar op schadelijke overstromingen.

Het Streekplatform startte in juli 2000 met het ROM-project. Dat leidde tot verschillende documenten : een intentienota in oktober 2000, een problemennota in januari 2001, een 'beslisnota' in mei 2001 en een startnota in januari 2002. In de oor-

De Maght-Aelbrecht

spronkelijke planning is ook in een startovereenkomst voorzien voor december 2002, gevolgd door een geïntegreerd strategisch plan. Het Streekplatform wil snel naar een startovereenkomst gaan en met name met de verschillende partners in het project concrete afspraken maken en de geplande acties organiseren. De partners in het project zijn : de Arohm, de Aminal, de VLM, het Denderbekkencomité, de provincie Oost-Vlaanderen, de Universiteit Gent, in het bijzonder de vakgroep Geografie, de Studiegroep Omgeving en het Streekplatform Zuid-Oost-Vlaanderen.

Mevrouw de minister, u gaf bij het begin van het project wel uw akkoord waardoor het Streekplatform kon gaan samenwerken met de Universiteit Gent en het studiebureau Omgeving. Ik dank u daarvoor van harte, want anders had men misschien nooit kunnen starten. Voor de belangrijke tweede fase is er echter geen goedkeuring, noch een motivering. Slechts op de laatste van vier brieven, kreeg het Streekplatform antwoord van u. De vier brieven werden verstuurd op data, gespreid over verschillenden maanden. Het antwoord was formeel en zonder enig engagement of standpunt.

Eerder ging u niet in op een mogelijk 'Landinrichtingsproject Denderstreek'. Ik heb daarvoor begrip, want als wordt gekozen voor het ene project, kan niet worden gewerkt aan het andere.

De startovereenkomst leidde tot de formele start van het ROM-project voor de Denderstreek en dus ook tot de aanvang van concrete acties in overleg met de partners. Daarvoor rekent het Streekplatform op een voorbereiding die 1 jaar in beslag zal nemen. Er moeten immers nog tal van opdrachten worden uitgevoerd. Daartoe wordt een opdrachtverlenging van de huidige opdracht voorgesteld met 1 jaar – dus tot eind 2002.

Ondertussen heeft u ook al een brief ontvangen van de burgemeesters van de betrokken steden, want die werd in juni verstuurd. Ook op die brief is er nog geen antwoord. *(Opmerkingen van minister Vera Dua)*

Ik heb alles nagekeken en op het einde van vorige week was er nog steeds geen antwoord binnen. Dat antwoord kan natuurlijk positief of negatief zijn. Als niet kan worden ingegaan op onze wensen, dan is dat zo, maar dan zouden we daar graag van op de hoogte worden gebracht.

Mevrouw de minister, staat u nog steeds achter het ROM-project Denderland ? Waarom wordt de tweede fase van het ROM-project Denderland zonder enige motivering geweigerd ? Op de vraag waarom u het Landinrichtingsproject Denderstreek naast u hebt neergelegd, weet ik het antwoord in feite al. Waarom wordt gedurende een jaar niet geantwoord op de brieven van het Streekplatform Zuid-Oost-Vlaanderen ? Natuurlijk kan het antwoord ons hebben bereikt tijdens de afgelopen week. Als het positief is, zal ik blij zijn. Als het negatief is, zal ik mijn vraag een volgende keer moeten herhalen.

De voorzitter : Mevrouw de minister, ik zou me willen aansluiten bij de vraag naar de goedkeuring van dit waardevolle project. Ik merk echter ook op dat niet alles wat het Streekplatform doet, goed is. Ik heb ontslag genomen als lid van de raad van bestuur omdat het Streekplatform niet veel anders wil doen dan nieuwe, maar absoluut niet noodzakelijke wegen aanleggen. Ik denk aan de N42 en aan de doortrekking van de N45 rond Ninove waarmee het prachtige kouters wil doorsnijden. Het ROM-project is echter een goed project dat mijn steun krijgt. *(Opmerkingen van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht)*

Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, mevrouw De Maght, alvorens op uw concrete vragen te antwoorden, geef ik een paar korte verduidelijkingen omdat uw vraag enkele onjuistheden bevat. Misschien wel de belangrijkste correctie is dat het initiatief voor het ROM Denderland deel uitmaakt van het Vlaamse Milieubeleidsplan 1997-2002. Het gebied werd geselecteerd als proefproject voor een geïntegreerde gebiedsgerichte benadering. Het initiatief ging dus uit van mijn administratie, de Aminal, en dus niet van het Streekplatform.

De methodologie werd uitgewerkt door de Aminal via een studieopdracht aan de KU Leuven en de Universiteit van Nijmegen. Zij zetten een werkbare structuur op voor complexe projecten waar diverse beleidsdomeinen bij betrokken zijn. De methodiek wordt al gehanteerd bij de opmaak van de diverse strategische plannen voor de havens. Ervaringen uit het buitenland tonen aan dat ook in gebieden van open ruimte een dergelijke aanpak zeer succesvol kan zijn. De methodiek is nieuw, maar vormt zeker een opportuniteit. Het buitengebied kenmerkt zich immers steeds meer als een complex gebied waar functies van wonen, werken en recreëren met elkaar moeten worden verzoend, op voorwaarde van het behoud en de versterking van de na-

Dua

tuur- en milieukwaliteit. Het directoraat-generaal van mijn administratie heeft daarom een GGB-project opgestart. Het MINA-fonds financierde de voorfase ervan voor een bedrag van 143.000 euro. Omwille van de creatie van een breed draagvlak – iets waaraan we enorm veel belang hechten – werd aansluiting gezocht bij een aantal lokale partners. Het Streekplatform Zuid-Oost-Vlaanderen bleek in de voorfase een bereidwillige partner om het project mee vorm te geven.

Mevrouw De Maght, ik ga in op uw 4 vragen. In de loop van de maand mei heb ik reeds mijn principiële goedkeuring verleend aan de volgende fase van het project ROM Denderland. Momenteel wordt overleg gepleegd met de Aminal om het plan van aanpak en de randvoorwaarden van het project beter te omschrijven zodat we weten waarmee we bezig zijn. Het MINA-fonds zal middelen ter beschikking stellen om de opdracht van de Studiegroep Omgeving te verlengen. Het doel is om te werken in de richting van een startovereenkomst. De timing is 10 maanden. Het document zal het procesverloop schetsen, samen met de engagementen van de diverse betrokken partijen. Ook de financiële aspecten zullen erin worden opgenomen. De formele ondertekening van de startovereenkomst zal de werkelijke start van het project ROM Denderland inhouden.

Hoewel het initiatief uitgaat van de administratie leefmilieu, wordt getracht om een breed perspectief te ontwikkelen inzake de kwaliteit van dit gebied. Het gaat daarbij met name over een versterking van de stedelijke potenties van de Dendersteden en het behoud van dit openruimtegebied tussen de metropolen van Gent en Brussel en op de Waalse as Doornik-Bergen-Charleroi. Het is een grote uitdaging van het project om gewestgrensoverschrijdend te werken.

Laat me duidelijk zijn dat het nooit mijn intentie is geweest om het project ROM Denderland te weigeren. Blijkbaar hebt u dat aan de pers verklaard, maar ik weet niet op welke bronnen u uw stelling baseert. Het uitblijven sinds enkele maanden van een goedkeuring van het project in zijn tweede fase, heeft twee verklaringen.

Enerzijds zijn er de lopende discussies binnen het beleidsdomein over de toekomstige ontwikkeling van het inrichtingsinstrumentarium. De commissie zal deze discussies goed kunnen plaatsen, want zoals u weet heb ik op het einde van vorige maand een discussiedocument neergelegd in de commissie. Ik heb een heel specifieke opdracht gegeven aan mijn diensten. Men is immers overal bezig met inrichtingsprojecten. Iedereen gaat zijn gang en dikwijls wordt à la tête du client gewerkt. Het is echter tijd om in heel Vlaanderen eens na te gaan waarmee we bezig zijn door te onderzoeken hoe de inrichtingsinstrumenten in elkaar kunnen passen. Ik heb dus nog geen beslissing genomen omdat ik wacht op een goede conceptnota waaruit blijkt waarmee we echt bezig zijn. Dat staat natuurlijk los van wat ter plaatste gebeurt.

Anderzijds gaat het om een proefproject. Het is belangrijk om de kans op slagen van de aanpak te kunnen inschatten. De GGB-methodiek vereist een continue en arbeidsintensieve inspanning van diverse beleidsdomeinen en bestuursniveaus gedurende meerdere jaren. Er zijn nog een aantal interne afwegingen nodig, maar na de zomer kan zeker worden begonnen met de opmaak van de startovereenkomst.

In de loop van 2000 ontving ik inderdaad een voorstel van landinrichtingsproject voor de Denderstreek. Ik heb daaraan geen gevolg gegeven. Ten eerste bevatte het dossier onvoldoende motivering om te besluiten dat het voorgestelde projectgebied de hoogste prioriteit verdiende. Ondertussen waren er wel andere projecten gestart die wel voorrang kregen : het geïntegreerd gebiedsgericht beleid rond het Deurganckdok en het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde. In de commissie was iedereen het eens met de voorrang voor die projecten. Ten tweede werd tezelfdertijd het ROM-project voor de Denderstreek voorgesteld. Ik heb ervoor gekozen om eerst de mogelijkheden van dat project te onderzoeken. We wilden immers een opeenstapeling van allerlei instrumenten en procedures vermijden. De laatste reden is de evaluatie van het inrichtingsinstrumentarium, maar daar heb ik al naar verwezen.

Een brief van een jaar geleden van het Streekplatform Zuid-Oost-Vlaanderen is me niet bekend. Ik heb navraag gedaan, maar mijn kabinet heeft die brief niet ontvangen. Een schrijven van oktober 2001 van het Streekplatform werd beantwoord, maar te laat. Bovendien heeft de projectverantwoordelijke van de Aminal op regelmatige basis contact gehouden met het Streekplatform om de voortgang van het project te evalueren. Ik heb er niets over gehoord, dus ging ik ervan uit dat alles goed verliep. Ook in de nabije toekomst zal het Streekplatform als betrokken partner de invulling van dit project mee ondersteunen. Samen met alle andere betrokken partijen kan een brede kwali-

teitsimpuls worden uitgewerkt aan de hand van een aantal strategische projecten voor het gebied.

Mevrouw De Maght, het klopt dat ik brieven heb ontvangen op 31, 23 en 21 mei van het Streekplatform, van burgemeester De Croo en van de burgemeesters Durant, De Padt en uzelf. Het stemt me soms ook triest dat alles zoveel tijd vergt, maar wij sturen de brieven door naar onze administratie voor een ontwerp van antwoord. Als we dat niet krijgen na één maand, sturen we een herinneringsbrief om te melden dat we ons geduld verliezen en een antwoord wensen. Spijtig genoeg moeten we soms een maand later nog eens een herinneringsbrief sturen. Dit is geen verwijt aan mijn administratie. De toevloed aan brieven is immers enorm en er moet altijd een lange weg worden afgelegd. Een brief gaat immers eerst naar de buitendiensten, vandaar naar Brussel, enzovoort. Ik kan u echter verzekeren dat ik er alles aan doe om ervoor te zorgen dat we bij briefwisseling korter op de bal kunnen spelen, maar het blijft een moeilijke zaak. Het is niet uitzonderlijk dat een antwoord een maand of anderhalve maand op zich laat wachten. Ik zal de brieven waarnaar u verwijst opzoeken en zelf een antwoord schrijven.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik blijf hopen op de realisatie van het project. Het is spijtig dat het zo lang moest duren om een duidelijk antwoord te krijgen.

De voorzitter : Daaruit blijkt dat de NPC ook niet alles is, want door de afbouw van de kabinetten krijgen briefschrijvers geen snel antwoord meer.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Hebt u bewijzen voor die afbouw ?

De voorzitter : Al het uitvoerend personeel moet weg uit de kabinetten. Dat heeft tot gevolg dat een eenvoudige brief namens de minister via de administratie moet worden beantwoord. Het personeel van de administratie heeft natuurlijk nog ander werk.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Wille tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over erkende bodemsaneringsdeskundigen in een situatie van onverenigbaarheid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Wille tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over erkende bodemsaneringsdeskundigen in een situatie van onverenigbaarheid.

De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, voor een aantal onder u lijkt dit misschien een detailvraagje, maar voor mij is het een belangrijke vraag. Een aantal vennootschappen delen de eigenschap dat de overheid – het Vlaams Gewest, de VOI's of dochters van de VMH – er aandeelhouder van is.

Vroeger werd hierover al eens een vraag gesteld. Toen bleek dat een ambtenaar het tot de functie van bestuurder van een vennootschap had geschopt. Hij heeft ontslag genomen op het briefpapier van bijzonder gevolmachtigde. Dat was echt wel de consecratie van het aangeklaagde feit. De problemen zijn nog niet achter de rug, want er is sprake van nieuwe feiten.

Het lijkt me duidelijk dat de top van de OVAM met alle middelen probeert om de marktverstoring door de activiteit van één vennootschap – die erg onder de prijs werkt en daardoor waarschijnlijk slechte resultaten voorlegt – door de vingers te zien. Ook vertegenwoordigers van de overheid keuren de resultaten goed, zeer tot mijn ongenoegen. De resultaten blijven slecht. De overheid werkt via leningen nochtans rechtstreeks of onrechtstreeks mee aan het voortbestaan van de onderneming.

Ik besluit met een citaat van Cicero : 'Hoe lang nog Catalina, zal ons geduld op de proef worden gesteld ?'. De situatie is niet langer houdbaar. Ik zal het nu niet hebben over reguleringsinstanties en dergelijke, maar de situatie kan erg delicaat worden wegens de sterke verbondenheid van de overheid in dergelijke vennootschappen.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u me geen ontwijkend antwoord zult geven.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Wille, naar aanleiding van uw vraag hebben we de zaak onderzocht. Ik zal u een juridisch antwoord geven. De vraag die moet worden gesteld, luidt in hoeverre de bodemsaneringsdeskundigen van ABO NV, Ecorem NV, BVMO NV en Seghers Better Technology Group NV, zich krachtens artikel 20 van het Vlarebo al dan niet in onverenigbaarheid bevinden als ze optreden in opdracht van het Vlaams Gewest, de VOI's, de dochters van de VMH en de GIMV. Het artikel geldt voor privé-firma's en bepaalt dat geen opdracht mag worden gegeven aan een firma die in eigendom is van de firma waarvoor moet worden gewerkt, bijvoorbeeld voor de opmaak van een bodemsaneringsdossier.

Om hieraan uitsluitsel te geven heeft de OVAM de vraag voorgelegd aan 3 verschillende externe juristen. Er werd geopteerd voor 3 juristenkantoren, omdat in het verleden al een juridische discussie over deze zaak is gevoerd. De adviezen worden momenteel verwerkt en zullen aan mij worden voorgelegd. Afhankelijk van het resultaat zullen al dan niet maatregelen worden genomen door de OVAM. De diverse groepen waarnaar u verwijst, bevinden zich in verschillende posities. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt, maar het lijkt er sterk op dat er een probleem is met één van de dossiers. U weet waarschijnlijk wel over welk dossier ik het heb.

Ik werd nog niet officieel op de hoogte gebracht van het resultaat van het juridisch onderzoek. Ik zal zeker niet nalaten om u ervan in kennis te stellen. U weet dat de verkoop wordt voorbereid van de dochters van de Vlaamse Milieuholding, want nog niet zo lang geleden hebben we daarover gediscussieerd. Eenmaal de verkoop is gerealiseerd, bevinden we ons in een andere situatie. Natuurlijk moeten we ons in de tussentijd hoeden voor juridische problemen.

De administrateur-generaal is inderdaad tussenbeide gekomen. Hij heeft gevraagd om extern juridisch advies in te winnen voor er een dossier wordt klaargemaakt. De toon van mijn antwoord verschilt dus van die van uw vraag. Hij besefte immers heel goed dat er problemen zouden kunnen ontstaan en heeft daarom de toekenning van een bodemsaneringsdossier aan een bepaald bureau stopgezet ook al kwam het bureau als beste uit de strijd. Ik ben bereid om de zaak verder te onderzoeken, maar op het eerste zicht heeft de OVAM geen fout gemaakt.

De voorzitter : De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het probleem is dat de betrokkene, de heer Parent, samen met het bedrijf in kwestie vergadert. Dat gebeurt om op basis van juridische adviezen een uitweg te vinden om de zaak toch te kunnen voortzetten, en met 'de zaak' bedoel ik het werk als bodemdeskundige in opdracht van de overheid. Het verwondert me dan ook niet dat om drie juridische adviezen werd gevraagd. Ik vind dat een goede zaak.

Ik vraag ook uw aandacht voor een tweede probleem. Bij de toewijzing wordt een systeem gehanteerd waarbij niet alleen aan de prijs een aantal punten wordt toegekend, maar ook aan een aantal heel betwistbare criteria. Die geven veeleer aanleiding tot misbruik dan dat ze die zouden tegenhouden. We kunnen de situatie op het terrein bekijken. Aangezien de overheid zelf mee aan de tafel zit wanneer het resultaat van de firma wordt besproken, heeft ze er alle belang bij dat ze zelf een aantal opdrachten toegewezen krijgt. Bij eender welke manier van werken is er duidelijk sprake van vermenging van belangen. Dat is de reden waarom ik de vraag hier stel.

Dit alles zou dan het volgende perverse effect kunnen hebben. De firma in kwestie houdt haar prijs bijzonder laag omdat ze haar vaste kosten over een grote omzet moet kunnen uitsmeren. Hierdoor geniet de firma eigenlijk altijd voordeel van de opdrachten van de overheid zelf. Bovendien zou het resultaat kunnen zijn dat de verliescijfers van die firma zich altijd maar oppotten. Als het bedrijf dan telkens wanneer de nood hoog is, bij de overheid gaat aankloppen om de financiële nood te lenigen, dan zijn we eigenlijk bezig met het geld voor het milieubeleid op een incorrecte manier uit te geven. U hebt dat geld nodig om uw beleid uit te voeren. Het is dus verkeerd om dat aan een specifieke onderneming te geven, om iets in stand te houden wat niet alleen die eigen firma geen deugd doet, maar alle normale concurrenten zoveel schade berokkent dat men kan spreken over iets wat ons allemaal pijn doet.

Ik kijk met veel interesse uit naar die adviezen. Ik neem aan dat we ze wel eens zullen kunnen inzien. Wat nog het ergste zou zijn, en dat zal vroeg of laat

Wille

gebeuren, is het volgende. Het ergste zou zijn dat niet alleen het bedrijf maar ook de overheid – of u als functioneel bevoegde minister, uw integriteit in die zaak kennende – vroeg of laat voor een rechtbank zou moeten verschijnen om uit te leggen waarom we deze zaken hebben geduld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.55 uur.*